

РЕШЕНИЕ

№ 7167

гр. София, 22.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8560** по описа за **2023** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от К. П. В. срещу Решение №3406 от 17.07.2023 г. по АНД № 3798/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-и състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) серия К, № 6306004, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.4, във вр. с ал.1, т.2 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е незаконосъобразно, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Според касатора Софийски районен съд е излязъл извън границите на своите правомощия по закон, като за пръв път в решението е посочил приложимия закон, какъвто не е посочен в издадения Електронен фиш при определяне на наказанието. Счита, че в ЕФ е посочена непълна санкционна разпоредба, тъй като липсва съответната привръзка на бланкетната нормата на чл.182, ал.4 от ЗДвП с допълващата я на чл.182, ал.1, ал.2 или ал.3 от ЗДвП. Позовава се на Тълкувателно решение №8/2021 г. в смисъл, че съдът не може да упражни правомощието си да преквалифицира деянието, доколкото в случая не е налице неправилно посочена квалификация, а липса на приложим закон,

който да подлежи на проверка и изменение, чрез прилагане на закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение. С оглед на горното твърди, че изначално не е бил наясно, въз основа на коя разпоредба е санкциониран с ЕФНГ, а липсата на посочване в ел.фиш на приложимия закон е съществено процесуално нарушение, което се отразява върху адекватното упражняване на правото на защита на санкционираното лице. По тези съображения се иска отмяна на решението и на потвърдения с него ЕФНГ.

Ответникът, Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител в писмени бележки от 24.10.2023 г. изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба и правилност на решението на СРС.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение СРС е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба серия К, № 6553349, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.4, във вр. с ал.1, т.2 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева, за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП. Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 11.11.2022 г., в 10:05 часа, в [населено място], [улица]до №26, с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, е извършено нарушение за скорост с МПС - лек автомобил „Рено Е.“, с рег. [рег.номер на МПС] , установено и заснето с АТСС - АРН САМ S1, след приспаднат толеранс от -3 %, като разрешената стойност на скоростта е 50 км/ч, установената стойност на скоростта е 65 км/ч, а превишената стойност на скоростта е 15 км/ч. Процесното нарушение било извършено в едногодишен срок от влизането в сила на друг електронен фиш, с който В. е наказан за същото по вид нарушение - с № К2366281, връчен на лицето 05.05.2022 г. и влязъл в сила на 20.05.2022 г.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалвания електронен фиш.

Решението на районния съд е валидно и допустимо и правилно.

Правилно въззивният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че касаторът е нарушил чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. К. В., като участник в движението, не се е съобразил с ограничението на скоростта за населено място. По аргумент от чл. 21, ал. 1 от ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва

да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място, като разрешената скорост е 50 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство (видно от удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 и протокол № 13-СГ-ИСИС от 29.03.2022 г. от проверката на мобилната система за видеоконтрол), като приложените снимки съгласно чл.189, ал.15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

Неоснователно е възражението, че в ЕФ не е приложена съответната санкционна разпоредба, тъй като липсва, съответната привръзка на нормата на чл.182, ал.4 от ЗДвП, запълваща бланкета й - на чл.182, ал.1, ал.2 или ал.3 от ЗДвП. В процесния ел.фиш изрично е посочената привръзката на тази разпоредба с тази на чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП, като така посочената санкционна разпоредба е правилно приложена, с оглед наличието на квалифициращия признак „повторност“. Безспорно, касаторът е бил запознат с фактите, въз основа на които е вменена отговорността му и е имал възможност да се защитава по тях, а правилно приложената санкционна разпоредба не е от естество да доведе до неяснота относно приложимия закон, въз основа на който е санкциониран.

Отделно от това, евентуалният пропуск да се посочи в ЕФНГ конкретната хипотеза по чл.182, ал.1 не представлява нарушение, което е основание за неговата отмяна. Посочването в електронния фиш на всички елементи от обективна страна на състава на нарушение по чл.21 ЗДвП дава възможност на касатора да разбере какво нарушение му е вменено и да организира защита си по него. Допълнителните данни по него – напр. относно повторността на нарушението, са от значение за определяне на наказанието, а не за наличието на вмененото нарушение, поради което не е налице и пречка по чл.189, ал.4 ЗДвП за издаването на ЕФ.

Предвид изложеното доводите на касатора, че СРС е излязъл извън границите на своите правомощия по закон, като за пръв път в решението е посочил приложимия закон, какъвто не е посочен в издадения Електронен фиш при определяне на наказанието, са неоснователни.

В електронния фиш е посочен и предходния такъв- К/2366281, с оглед който е прието, че процесното нарушение е извършено повторно. Видно от него и от представената по делото Справка картон на водача, с този електронен фиш, влязъл в сила, на касатора е наложена глоба по чл.182, ал.2, т.3 ЗДвП за извършено нарушение по чл.21, ал.2, вр. с ал. 1 ЗДвП. Т.е. следва да бъде споделен извода на районния съд, че процесното нарушение е извършено при условията на повторност по смисъла на §6, т.33 от ДР на ЗДвП. Липсата на посочване в оспорения в настоящото производство електронния фиш на фактическото и правно описание на нарушението по първия и датата му на влизане в сила, доколкото това не е изискуем реквизит по чл.189, ал.4 ЗДвП, същото не засяга правото на защита на наказаното лице, на което посочения електронен фиш е бил връчен и същото е могло да се запознае с него.

Фактическата обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция. Всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност, са установени и удостоверени. При установяване на нарушението няма допуснати съществени процесуални нарушения.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита за неоснователни направените в касационната жалба възражения и за правилни и обосновани фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да потвърди обжалвания ЕФНГ.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърден ЕФНГ следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева, съответно на чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3406 от 17.07.2023 г. по АНД № 3798/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-и състав.

ОСЪЖДА К. П. В., с ЕГН-[ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи съдебни разноски в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.